

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 octombrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Vrancean Iurie X., născut la xxxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxx, domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxx, domiciliat de facto în r-nul xxxx s. xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 09.03.2021 – 20.10.2021;

Instanța de apel: 09.12.2021 – 14.12.2022;

Instanța de recurs: 09.03.2023 – 07.06.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 octombrie 2021, Vrancean Iurie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Vrancean Iurie, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă 6703 (șase mii șapte sute trei), 70 lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că inculpatul Vrancean Iurie, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă, fiind în stare să înțeleagă că acțiunile lui pot duce la deformarea personalității victimei și conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acțiuni violente cu caracter sexual, la data de 07 noiembrie 2020, în perioada de timp cuprinsă între orele 16.30 - 17.30, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse cu minorul X.Y. în vârstă de 7 ani, despre care cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani, văzându-1 pe X.Y. plimbându-se cu bicicleta pe una din străzile s. X. r-nul Strășeni, l-a ademenit pe acesta pe teritoriul spitalului vechi, părăsit, din s. X. r-nul Strășeni unde, profitând de faptul că nu este observat de nimeni precum și de imposibilitatea minorului X.Y. de a se apăra și de a-și exprima voința, în legătură cu vârsta fragedă a acestuia, sub pretextul că îi va achita suma de 200 lei, dându-și

pantalonii în jos a introdus organul său genital în cavitatea bucală a minorului X.Y., întreținând astfel cu acesta un act violent cu caracter sexual, manifestat prin satisfacerea poftei sexuale în forme perverse și anume în formă orală. Urmare a evenimentelor suportate, minorul X.Y. a.n. 2013 a dezvoltat traumă psihologică manifestă prin tensiune psihoemoțională, anxietate, sentiment de vinovăție și tristețe, izolare socială, frustrare în legătură cu pierderea capacității de a face față circumstanțelor existente, neliniște, sentiment de insecuritate, de inadecvare. trăiri depresive, stres precum și suferințe fizice manifestate prin: deteriorarea somnului, tremur în timp ce povestește, tic nervos facial, agitație psiho motorie, fapt constatat prin raportul de expertiză judiciară nr. 04 din 25.01.2021.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, apel a declarat avocatul Berezovschi Adrian în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din data de 20.10.2021, cu pronunțarea unei decizii de achitare a inculpatului Vrancean Iurie, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului a indicat:

- învinuirea a fost construită doar pe declarațiile mamei și bunicii minorului;
- vinovăția inculpatului nu a fost constatată și confirmată prin probe directe;
- nu s-a ținut cont de declarațiile victimei minore X.Y., înregistrate de mama sa la data de 07.11.2021, care nu a indicat că Vrancean Iurie l-a ademenit și a abuzat sexual și nici de cele în condiții speciale, din 14.12.2021, unde indică clar că Vrancean Iurie nu ia făcut nimic;

- probele care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu au fost cercetate minuțios în ședința de judecată;

- în lista martorilor nu a fost inclus, M.N., care a declarat că l-a văzut pe Vrancean Iurie, începând cu ora 16.30 până la 20.00 în preajma sa și prin ogradă unde locuia condamnatul;

- i-a fost respins neîntemeiat demersul de a prezenta o înregistrare video prin care să confirme faptul că de la domiciliul lui Vrancean Iurie, de la domiciliul lui X.Y., până la locul infracțiunii sunt practic 700 de metri, iar termenul de parcurgere a acestui drum este de la 10-15 min;

- nu s-a stabilit ora comiterii infracțiunii;

- actul de expertiză nu este în colaborare cu probele anexate la materialele cauzei precum și cu declarațiile martorilor;

- sentința de condamnare este bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în interesele inculpatului și menținută fără modificări, sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 20 octombrie 2021, de condamnare a lui Vrancean Iurie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

4.1. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că instanța de fond, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare, or, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și

probele administrate, iar acțiunile inculpatului au fost just încadrate conform art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a notat drept justă aprecierea critică a declarațiilor inculpatului Vrancean Iurie, potrivit cărora acesta nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate. Poziția apărării fiind combătută prin circumstanțele de fapt constatate de pe urma cercetării în ansamblu a probelor administrate în prezenta cauză penală.

Astfel, Colegiul a considerat întemeiate concluziile instanței de fond prin care a constatat că în acțiunile inculpatului Vrancean Iurie sunt întrunite toate elementele componente de infracțiune constatate în ședință de judecată, și care a fost probată de partea acuzării potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, ținând cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

Or, în ședință de judecată, probele de bază a acuzării, care sunt probe directe: declarațiile victimei minore X.Y. care a fost audiat în condiții speciale și a descris evenimentele petrecute cu el la data de 07.11.2020, indicând la persoana Vrancean Iurie denumindu-l „badea,, lui.

Totodată, declarațiile victimei minore coroborează cu celelalte probele acuzării și anume: declarațiile martorului O.A., care prima a intrat în contact cu victima minoră după cele întâmplare și anume l-a întâlnit în drum și a descris copilul ca fiind într-o stare foarte speriat, plângea în continuu, explica ceva atât în limba rusă cât și în română însă a înțeles cu certitudine că făcea referire la un bărbat. Cu declarațiile martorului P. G., care este bunica copilului și care de asemenea a intrat printre primii în contact cu victima imediat după cele întâmplare și care de asemenea descrie copilul ca fiind speriat, plângea foarte tare și indica la un oarecare „badea” care dorea să îi facă rău, și a descris că acest „badea” l-a dus la o construcție părăsită, spitalul vechi, s-a descheiat la pantaloni spunându-i copilului să ia în gură dar să nu spună la nimeni. Cu declarațiile reprezentantului legal P. L., care a indicat că victima minoră X.Y., care i-a povestit cele întâmplare și anume a indicat la un anumit „badea” care în schimbul la 200 lei i-a propus să meargă la spitalul părăsit din localitatea X., r-nul X. Ajungând acolo, acest „badea” a deschis fermoarul de la pantaloni și i-a spus lui X. că trebuie să țină penisul lui în gură, din cuvintele copilului acesta denumeste organul genital „percik”. Apoi X. a indicat că a „badea” i-a dat în gură lui X. penisul. Acesta continua să îl introducă în gura lui X. însă la un moment dat X. a reușit să fugă. De asemenea copilul povestea că tot acest eveniment este ceva strașnic. Toate cele relatate de minor mamei sale X.Y, au fost comunicat de către minorul X.Y. și psihologului Bulgaru Ana care prin declarațiile sale a comunicat că, minorul în cadrul discuțiilor cu expertul a descris evenimentele petrecute cu el la 07.11.2020 și anume faptul că, când a ajuns la gardul spitalului părăsit „badea” și-a coborât pantalonii și lenjeria și i-a băgat penisul în gură numind acest organ „percik”.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că toată învinuirea a fost construită doar pe declarațiile mamei copilului X.Y. și a bunicii, or, martorului O.A., a fost prima a intrat în contact cu victima minoră după cele întâmplare și anume l-a întâlnit în drum și a descris copilul ca fiind într-o stare foarte

speriat, plângea în continuu, explica ceva atât în limba rusă cât și în română însă a înțeles cu certitudine că făcea referire la un bărbat.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 172 alin. (3) Cod penal, s-a reținut că obiectul juridic principal al infracțiunii analizate îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a minorului X.Y..

Obiectul material al infracțiunii incriminate este constituit din corpul persoanei, victima, în cazul infracțiunii analizate, adoptă forma în dependență de acțiunea principală a laturii obiective. Astfel, reieșind din considerentul că inculpatul este de același gen cu victima, care în speță este și minor, aceasta se manifestă sub forma homosexualității. Latura obiectivă se exprimă prin acțiunea principală și acțiunea adiacentă. Acțiunea principală se manifestă prin homosexualitate, reieșind din considerentul că inculpatul și victima sunt de același sex, și satisfacerea poftei sexuale în formă perversă. Acțiunea adiacentă a laturii obiective îmbracă o formă manifestată prin profitarea din partea inculpatului de imposibilitatea victimei minore de a se apăra sau de a-si exprima voința. Aici urmează a se reține că, potrivit doctrinei penale satisfacerea poftei sexuale în formă perversă reprezintă un act sexual nefiresc care urmărește scopul satisfacerii instinctului sexual prin diferite procedee.

Imposibilitatea de a se apăra sau de ași exprima voința presupune o stare psihofiziologică ce lipsește victima de aș da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de aș manifesta voința. Profitarea făptuitorului de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de aș exprima voința, înseamnă că făptuitorul și-a dat seama de situația dificilă a victimei și a folosit prilejul pentru aș satisfacă pofta sexuală în formă perversă.

Infracțiunea prevăzută de art. 172 Cod penal, se consideră consumată o dată cu începerea realizării actului sexual al făptuitorului cu victima indiferent de consecințe.

Astfel, inculpatul Vrancean Iurie, cunoștea cu certitudine că X.Y. nu a împlinit vârsta de 14 ani, deoarece acesta este prieten și coleg de clasă cu nepotul său Vrancean David care avea vârsta de 7 ani.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 172 Cod penal, se caracterizează în primul rând prin vinovăție sub formă de intenție directă. În confirmarea existenței laturii subiective, manifestate prin intenție directă vin și concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202035A0717 din 06.01.2021 eliberat de către Centrul de medicină legală de pe lângă Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM prin care s-a concluzionat că, Vrancean Iurie nu suferă de boală psihică, nu suferă de maladie psihică, a fost apt de a percepe corect circumstanțele care au importanță pentru cauză, este apt de a le revoca și de a da declarații obiective în fața judecății. Cet. Vrancean Iurie care nu suferă de maladie psihică, nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical. La momentul faptelor imputate, Vrancean Iurie nu a manifestat tulburări psihice pasagere sau tranzitorii de intensitate psihotică, avea capacitatea de prevedere și deliberare păstrată (f.d. 113-115, vol. I).

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 172 Cod penal este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. Prin urmare, inculpatul Vrancean Iurie la momentul comiterii infracțiunii 07.11.2020, potrivit Extrasului din Registrul de Stat al Populației avea vârsta de 42 ani.

Instanța de apel a constatat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, și a stabilit că, dincolo de orice dubii rezonabil, fapta există, a fost săvârșită de inculpatul Vrancean Iurie și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care a dispus condamnarea acestuia.

Contrar celor invocate de către apelant referitor la faptul, că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată în baza art. 172 alin. (3) lit. a), instanța de apel, subsidiar a relevat declarațiile reprezentantului legal X.Y, martorilor P.G. și O.A., expertului Bulgaru Ala, ce confirmă declarațiile victimei X.Y. audiat în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, care cu certitudine confirmă vinovăția inculpatului și exclude orice dubiu în acest sens. În veridicitatea declarațiilor victimei minore, instanța nu a avut temei de a se îndoii, deși acesta are o vârstă fragedă (7 ani), a relatat faptele care au avut loc în ziua de 07.11.2020, acțiunile criminale ale inculpatului Vrancean Iurie, a indicat locul și circumstanțele care au avut loc într-un limbaj simplu, și anume faptul că inculpatul l-a ademenit în ograda spitalului părăsit în schimb la suma 200 lei, și-a dat pantalonii în jos și lenjeria și i-a băgat în gură organul său genital, denumit de către minor „percik”, după care minorul a reușit să fugă.

Vis-a-vis de argumentul apărării precum că minorul nu a declarat la audierea specială că ar fi avut loc actul sexual iar minorul ar fi fost influențat de către mama sa să declare la psiholog, că ar fi avut loc acțiunile sexuale, deoarece potrivit Raportului de expertiză judiciară psihologică nr. 04 din 25.01.2021, la rubrica cercetarea părții vătămate minore X.Y., expertul indică că: „în cadrul discuțiilor cu expertul, minorul descria evenimentele petrecute cu el la data de 07.11.2020, gesticulând cu mâinile, imaginativ arătând direcția pe unde a mers cu „badea” care i-a promis 200 lei. A relatat, când a ajuns la gardul spitalului părăsit „Badea” și-a coborât pantalonii și lenjeria și i-a băgat penisul în gură, numind penisul „percik”. El a vrut să fugă, dar „Badea” l-a apucat și l-a ținut cu forța. Apoi lui i-a reușit să fugă, și pe drum întors plângea tare. Pe drum a întâlnit-o pe tanti L., care l-a întrebat ce s-a întâmplat și el i-a spus că cu el s-a întâmplat ceva foarte strașnic, repetând de câteva ori consecutiv cuvântul „strașnic” (aceasta scăpând în evidență emoțiile pe care le resimțea minorul la relatarea evenimentelor). Tanti L. l-a chemat în casă la bunica, X. i-a relatat bunicii că s-a întâmplat cu el ceva strașnic, însă nu i-a relatat în detalii. Când își amintește de cele întâmplate îi este frica. Nu înțelege de ce „Badea” i-a făcut, așa ceva, nu cunoaște motivul. Are sentimente de vinovăție, deoarece l-a ascultat pe „Badea” și a mers cu el, contrar poveștelor lui tata de a nu pleca nicăieri cu persoane străine. Vede schimbarea comportamentului părinților în raport cu sine, după evenimentul traumatizant, care s-a întâmplat cu el. Psihologului ce la intervievat în condiții speciale nu i-a relatat adevărul pentru că îi era foarte frică. Repetă cuvintele „oceni strașno” de multe ori. Minorul a menționat că își dorește ca acest coșmar să se termine, cât mai curând. La întrebările expertului ce vise visează în ultimul timp, a menționat că deseori visează coșmaruri și se trezește din somn cu dificultate de respirație (Arata cum respiră). Expertul a observat că minorul se agită, face mișcări nervoase, se bâlbâie și clipește nervos din ochi. Mâinile sunt transpirate și îi este frică”.

Astfel expertul a concluzionat că, minorul X. se prezintă ca un copil extrovertit și sincer, posedă un bagaj de cunoștințe caracteristic vârstei (nu cunoaște și nici nu

numește organele sexuale, însă știe să le denumească prin cuvântul „percik”). Minorul se orientează în timp și în spațiu, posedă o percepere adecvată de sine, posedă capacitatea de auto-conștientizare, distinge corect ce este bine și ce este rău, vocabularul - bagajul său de cuvinte îi este suficient pentru a putea reda evenimentele petrecute cu el. În plus, din discuțiile purtate cu minorul, expertul a identificat că acesta prezintă semne psihocomportamentale caracteristice victimelor minore ale abuzului sexual: s-a izolat social, mișcări bruște, agitație psiho-motorie, clipit nervos din ochi, mâini transpirate. Prezintă fon emoțional trist. Exprimă emoții de frică. Sentiment de vinovăție față de cele întâmplate frică și ură față de agresor, sentiment de rușine: evită să numească organele genitale masculine și aplica acțiunile cu caracter sexual doar din vocabularul auzit de la mama sa. Astfel, având în vedere că limbajul nonverbal al minorului corelează cu cel verbal, minorul exprimând emoții negative sincere în relatarea evenimentului psiho-traumatizant, expertul a conchis că minorul este sincer în relatările sale cu privire la abuzul sexual suportat.

Potrivit Raportului nominalizat la rubrica: generalizarea cercetărilor efectuate, expertul a indicat că minorul X.Y., relatează momentele importante din cauza cercetată, are gândire concretă și nu atestă imaginație sporită și înclinație pre fantazare, fapt ce exclude probabilitatea că acesta ar fi putut inventa istoria abuzului sexual. Mai mult, minorul i-a povestit mamei de mai multe ori evenimentele ce s-au petrecut cu el la 07.11.2020, mama asigurându-se că copilul său nu minte sau inventează, ceea ce și a îngreunat relatările minorului în fața poliției și în condiții speciale.

Totodată, Colegiul penal nu a putut reține argumentele apărării precum că instanța de fond nu a stabilit de ce Procuratura nu a inclus în lista martorilor pe M.N., or, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, prin urmare, la solicitarea părții apărării au fost audiații martorii M.N. și V.E..

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestora, deoarece ultimii relatează doar faptul că l-au văzut în ziua respectivă pe Vrancean Iurie în ograda gospodăriei lui V.E., totodată declarând că inculpatul a părăsit ograda și s-a deplasat în gospodăria de vis-a-vis, însă nu s-a aflat în vizorul acestora permanent, iar faptul că acesta nu s-ar fi deplasat în altă direcție și că există înregistrări video care pot confirma cele invocate instanță, le apreciază ca fiind făcute cu scop de a apăra inculpatul, or, careva înregistrări audio-video instanței nu i-au fost prezentate iar la faza de urmărire penale acest fapt nu a fost invocat, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a martorului din 05.01.2021 (f.d. 105, vol. I).

Vis-a vis de solicitarea părții apărării cu privire la declararea nulității absolute a Rechizitoriului și a Ordonanței de punere sub învinuire din 17.11.2020, instanța de fond corect a reiterat că potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Prin urmare, analizând actele procedurale invocate și normele precitate completul de judecată a ajuns la concluzia că atât rechizitoriul cât și ordonanța de punere sub învinuire nu conțin vicii fundamentale care ar afecta procesul penal examinat și nu ar duce la nulitatea absolută al acestora.

Alegațiile părții apărării precum că în rechizitoriu cât și în ordonanța de punere sub învinuire nu se conțin date concrete privind ora comiterii infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și pur declarative, or, potrivit învinuirii descrise în rechizitoriul întocmit la 05.03.2021, și în ordonanța de punere sub învinuire din data de 17.11.2020, acțiunile lui Vrancean Iurie sunt descrise ca având loc la data de 07.11.2020 în perioada de timp cuprinsă între orele 16:30 - 17:30.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Vrancean Iurie, instanța de apel la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Vrancean Iurie a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal nu au fost constatate. Circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal au fost constatate: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Potrivit revendicării, forma 246 (f.d.127, Vol. I), inculpatul Vrancean Iurie a fost condamnat la 18.05.2016 în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, iar potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, Vrancean Iurie a fost condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d.145-161, Vol.I). Potrivit răspunsului nr. 31 din 15.12.2020 eliberat de către IMSP Centrul de sănătate Drochia „A.Manziuc”, Vrancean Iurie nu se află la evidența psihiatrică (f.d. 125, Vol. I). Conform răspunsului nr. 623 din 11.12.2020 eliberate de către IMSP Spitalul raional Drochia „Nicolae Testimițanu”, Vrancean Iurie nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 126, Vol. I). Sancțiunea art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață. Astfel, în conformitate cu art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave.

Prin urmare, Colegiul, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului de încălcarea onoarei și demnității față de victimă, cât și de atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care nu și-a recunoscut vina, a considerat că, în speță scopurile pedepsei penale nu pot fi atinse prin aplicarea unei pedepse mai blânde, nefiind prezente circumstanțe atenuante care ar da posibilitate instanței de a coborî pedeapsa. Suferințele psihice cărora a fost supusă victima, la acel moment fiind minor impun stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 16 ani, inculpatul urmând să execute pedeapsa în penitenciar de tip închis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 8) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei

Strășeni, sediul Central din 20 octombrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, cu pronunțarea unei decizii prin care Vrancean Iurie, să fie achitat din motiv că în acțiunile lui nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat:

- instanța de apel a adoptat o decizie neîntemeiată și nemotivată;
- vinovăția inculpatului nu a fost constatată și confirmată prin probe directe;
- în instanța de apel nu au fost audiați martorii oculari, contrar prevederilor Codului de procedură penală;
- probele care au fost puse la baza hotărârii de condamnare a lui Vrancean Iurie, nu au fost cercetate în mod public în ședința de judecată a instanței de apel;
- învinuirea a fost construită doar pe declarațiile mamei și bunicii minorului;
- nu s-a ținut cont de declarațiile victimei minore X.Y., înregistrate de mama sa la data de 07.11.2021, care nu a indicat că Vrancean Iurie l-a ademenit și a abuzat sexual și nici de cele în condiții speciale, din 14.12.2021, unde indică clar că Vrancean Iurie nu ia făcut nimic;
- sentința de condamnare este bazată pe presupuneri;
- actul de expertiză nu este în colaborare cu probele anexate la materialele cauzei precum și cu declarațiile martorilor;
- în lista martorilor nu a fost inclus, M.N., care a declarat că l-a văzut pe Vrancean Iurie, începând cu ora 16.30 până la 20.00 în preajma sa și prin ogradă unde locuia condamnatul;
- nu s-a stabilit ora comiterii infracțiunii;
- i-a fost respins neîntemeiat demersul de a prezenta o înregistrare video prin care să confirme faptul că de la domiciliul lui Vrancean Iurie, de la domiciliul lui X.Y., până la locul infracțiunii sunt practic 700 de metri, iar termenul de parcurgere a acestui drum este de la 10-15 min.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, apărarea invocă eroarea de drept prevăzută la *pct. 8*) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din cuprinsul argumentelor expuse în cererea de recurs ordinar reies aceleași critici invocate și în cererea de apel. Critici cu privire la care instanța de control judiciar s-a și pronunțat cu ocazia soluționării apelului.

Astfel, Colegiul penal consideră că, alegațiile apărării în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie

corectă privind menținerea sentinței fără modificări în partea condamnării inculpatului prin care ultimul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii în baza cărora a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația apărării ce ține de faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, Colegiul penal explică că prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs ordinar reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunii imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

8. Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Vrancean Iurie X.*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **13 iulie 2023.**

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu